

[Kyed.]

gennem en mere rentabel Mælkeproduktion end den, vi har. Rigtigst havde det været at skabe en samlet Ordning for de forskellige Produktionsgrene, saaledes som vi fra vor Side angav i Landbokommissionen i 1933. Man har imidlertid fortsat valgt den stykvisse Ordning. Men tilbage er der endnu at skabe Rentabilitetsmuligheder for Hovedproduktionen af Markens Afgrøder, Grovfoderproduktionen, som jo andrager ca. $\frac{2}{3}$ af de Foderenheder, der vokser paa den danske Jord. Og naar der nu tales om og er givet Løfte og Tilsagn i Landbokommissionen fra de forskellige Partier og af Landbrugsministeren om, at der skal gennemføres en Smørordning, maa man forudsætte, at det bliver en Smørordning, der løser Spørgsmaalet til Bunds med Henblik paa en rentabel Omsætning af Grovfoderproduktionen.

I denne Forbindelse vil jeg gerne have Lov til at spørge den højtærede Statsminister, om hans Udtalelse ved Rigsdagens Aabning maa forstaas saaledes, at en Forhandling om en Smørordning, eventuelt andre Ordninger, skal bringes til Afslutning i denne ekstraordinære Rigsdagssamling, hvad jeg maa mene Landbruget har Krav paa. Gennem fem Aar har vi nu drøftet Landbrugets vanskelige Forhold, og der er gennemført Ordninger af midlertidig Karakter ud fra den Opfattelse, at Krisen var af forbigaaende Art.

Landbrugsministeren forsøgte i Gaar med Talmateriale at paavise, at der havde været en betydelig Fremgang procentvis i Landbrugets Priser fra 1932 til nu. Nu staar det for mig saaledes, at dette Talmateriale let giver Tilhørere og Læsere af Dagbladene et forkert Billede, og jeg kan konstatere, at den københavnske Presse allerede i Dag har givet et ganske forkert Billede af disse Tals Betydning. For naar man som Forbruger, der ikke kender Landbrugets Forhold, læser disse Tal, ser, at Kød er steget med 100 pCt. og andre Ting med noget lignende, tager man sig selvfølgelig til Hovedet og siger: Det var dog forbausende, hvad klager de Landmænd over! Men nu kan man sagtens komme til en hundrede Procents Forhøjelse paa en Ko, naar vi har været nede paa Priser, hvor man praktisk taget kunde faa en Ko for at hente den. Alt maa tages relativt, og det maa Landbrugets Priser selvfølgelig ogsaa. Jeg havde derfor ønsket, og det havde ogsaa været klogere og mere formaalstjenligt, at Landbrugsministeren havde brugt andre Tal, vilde have taget Tallene

fra samme Aar, Juni Maaned 1932, 1933, 1934 og 1935, men saa ogsaa fremdraget Forbrugerpriserne for Landbrugsprodukter, for Levnedsmidler paa den ene Side og andre Varer paa den anden Side. Saa var vi kommet Sagen nærmere, for det er Forholdet mellem Indtægter og Udgifter, der betyder noget, det er Forholdet mellem det ydre og det indre Pristal, der betyder noget, og ikke det enkelte Tal. Saa vilde den højtærede Minister have fundet, at Levnedsmidler for 1932 staar til 102, hvor de stod til 100 i 1914, hvorimod andre Varer staar til 170; i 1933 Levnedsmidler til 108, andre Varer til 181; i 1934 Levnedsmidler til 115, andre Varer til 195, og i 1935 Levnedsmidler 120, andre Varer til 193. Altsaa der er stigende Forskel mellem Prisindekstallet for Levnedsmidler og andre Varer. Levnedsmiddelprisen som Helhed er ganske rigtig steget, men de andre Varer er steget forholdsvis stærkere, og det vil sige, at de Tal, der blev fremført i Gaar, kun kan give et forkert Billede af Forholdet.

Uanset Talmaterialet tror jeg, man fra alle Sider vil erkende, at Krisen fortsat er til Stede, og ingen kan forude Tidspunktet for dens Afslutning, alle frygter dens Forværring. Som Forholdene er i Dag, vil ingen kunne bestride, at det samlede Erhvervsliv frembyder et højst broget Billede, idet visse Erhvervskredse lever under Inflationens kortfristede og kunstige Velstandskaar, hvorimod andre Kredse, og hertil hører Landbruget, stadig lever under Deflationens haarde Tryk. Og med det Resultat, at ikke alene Landbruget, men efterhaanden flere Erhverv drages ud i øgede Vanskeligheder ikke alene som Følge af de vanskelige Afsætningsforhold udadtil, men ogsaa, og i øget Grad, som Følge af den manglende Ligestilling Erhvervene imellem inden for Landets Grænser. Ingen benægter Rigtigheden af Tilstedeværelsen af det skæve Forhold i Erhvervslivet, og alle maa forstaa, at Nødvendigheden kræver en virkelig og snarlig Ændring af den uholdbare Tilstand. Landets Hovederhverv, Landbruget, maa selvsagt produktionsmæssigt holdes oppe, hvis vi paa længere Sigt skal holde Samfundets Økonomi i Orden. Thi et forarmet Landbrug er i det lange Løb ensbetydende med et forarmet Samfund, og det vil være en Ulykke for vort Erhvervsliv og ikke mindst for Beskæftigelsen. Derfor maa vi nu finde Vej til endelige Rentabilitetsmuligheder for Landbrugets Omsætning af sin Hovedafgrøde, Grovfoderet, og vi maa skabe Landbruget den Ligestilling med andre Erhverv, som det stadig og med sti-